

ΚΥΘΗΡΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Γραφετὰ : Ὁδὸς Ἀγγέλου Γέροντα ἀριθ. 37.

«ΚΥΘΗΡΑ»

Ἐφημερίς ἑβδομαδιαία Πολιτική καὶ τῶν Εἰδήσεων

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἑσωτερικοῦ Δρ. 6
Ἐξωτερικοῦ Φρ. χρ. 8

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σήμερον 11 Αὐγούστου. Παθῆου τοῦ Ἀποστόλου. — Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 5 λ. 20. — Δύσις ὥρα 6 λ. 46.

Αὔριον 12 Αὐγούστου. Εὐσιγίου μάρτυρος. — Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 5 λ. 21. — Δύσις ὥρα 6 λ. 47.

Σελήνη 2 ἡμερῶν

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τῶν «Κυθήρων» οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν τοῦ λήξαντος ἔτους ὡς καὶ τοῦ τρέχοντος, ὅπως ἀποστείλῃσι ταύτην ἐντὸς συστημενῆς ἐπιστολῆς ἀπ' εὐθείας τῇ Διευθύνσει.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

20 ἑκατομμυρίων	5 %	Δρ.	395
120 »	5 %	»	288
170 »	5 %	»	285
135 »	4 %	»	300
125 Πάγιον	4 %	»	239
Δαχαιοφόροι Ἐθνικῆς	4 %	»	623 1/2

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	Δρ.	2530
Προνομ. Τράπ. Ἑπειροθεσσαλίας	»	260.
Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς	»	6.50
Τραπεζῆς Βιομηχαν. Πίστewος	»	68 1/4
Τράπεζα Ἀθηνῶν	»	131.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Μεταλλουργ. Λαυρίου	Δρ.	64 1/2
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	336
Σιδηρ. Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου	»	39 1/4
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	142 1/4
Ἑλλήν. Πυριτιδοποιεῖου	»	—54
Ἑταιρίας Δημοσ. καὶ Δημοσ. Ἔργων	»	55.
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληφῶν	»	245
Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας	»	148
Διώρυγος Κορίνθου	»	330—
Προέκτασις Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	»	170

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Εἰκοσάφρακτον	Δραχ.	34.30
---------------	-------	-------

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Ἀγγλίας ὀψεως	Δραχ.	44.17 1/2
« Γαλλίας »	»	1.75 1/2
« Αὐστρίας »	»	3.52 1/4

ΤΟ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἀγνοοῦμεν ἀκόμη ὁποῖα μέτρα ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς σκέπτεται νὰ λάβῃ κατὰ τῶν κ. κ. Προξένου καὶ Ὑποπροξένου Σμύρνης διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν δημιουργηθέν σκάνδαλον. Δικηγόρος Κυθήριος, σεβαστὸς λόγιος ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς θέσεως συλλαμβάνεται ἐν δημοσίῳ μέρει, ὑπὸ τὰς ὀφεις Ἑλλήνων καὶ ξένων πρὸ πάντων ξένων, δυνάμει ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ συλλαμβανομένου ὅτι κατὰ τῆς ἀποφάσεως, ἐγένετο ἀνακοπὴ καὶ ἐπομένως αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὁ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐντεταλμένων τὴν σύλληψιν καθάσιδων ὑποπρόξενος, προσωπικὸς ἐχθρὸς τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις δικηγόρου, ἐπιτίθεται βανδαλικῶς κατ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν κατέστησαν ἀναισθητόν ἐκ ξυλοκοπήματος ἀνηλεοῦς, ἔρριψαν ἐντὸς κατὰ τύχην διερχομένου κάρρου, καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὸ προξενικὸν κατάστημα διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ μὴ ἐντελὲς περατωθέν ἔργον. Καὶ ὅταν ὁλόκληρος ἡ Κυθηραϊκὴ παροικία ἐξηγέρθη κατὰ τῆς βανδαλικῆς πράξεως καὶ μέλη αὐτῆς ἐγκριτα μετέβησαν εἰς τὸ Προξενεῖον ἵνα διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῶν λαβόντων χώραν, ὁ κ. Πρόξενος οὐ μόνον δὲν ἐδέχθη νὰ ἴδῃ καὶ ἀκούσῃ τούτους, ἀλλὰ μικρὸν ἔλειψε τῇ διαταγῇ του νὰ ὑποστῶσι ὅτι καὶ ὁ κ. Καλοκαιρινός, ὁ Κυθήριος δικηγόρος.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ἡ λαβούσα χώραν βανδαλικὴ πρᾶξις ἥτις στιγματίζει τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀντιπροσωπευμένην ὑπὸ ὀργάνων ἱκανῶν νὰ διαπράττωσιν ὑπὸ τὰς ὀφεις τῶν ξένων τοιοῦτους βανδαλισμούς, ὅπως κερῶσι προσωπικὰ πάθη. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐξεγείρει τὴν φρίκην εἶνε οἱ λόγοι τῆς ἐχθρας, ἣν ἔτρεφον κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς δικηγόρου καὶ ἥς ἐνεκα προέβησαν εἰς ὅρτι προέβησαν οἱ κ.κ. Προξενικοί. Κατὰ τὴν 15 Αὐγούστ. π. ἔ. ἀπεβίωσαν ἐν Σμύρνῃ ὁ Δημήτριος Ι. Πρωτοφάλτης, ἑγγαμος, ἄτεκνος καὶ ἀδιάθετος. Ἡ καταλειφθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ περιουσία συνίστατο ἐκ μιᾶς ἰδιοκτητοῦ οἰκίας ἀξίας Λ. Τ. 300, τῶν ἐν αὐτῇ ἐπίπλων ἀξίας Λ. Τ. 150, ἡτραλισμένων ἀντὶ λιρῶν ἀγγλικῶν 100, καὶ δύο οἶνοπνευματοπωλείων ἀξίας ἐν συνόλῳ λιρῶν 500 περίπου. Πλὴν τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἦσαν ἀπόντες. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πρωτοφάλτου, ὁ δανειστής τῆς κληρονομίας Παναγιώτης Σκλάβος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ ἄλλων δανειστῶν καὶ συμπολιτῶν τοῦ ἀποβιώσαντος, ἐπιδόκεν εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν αἴτησιν περὶ σφραγίσσεως τῆς οἰκίας καὶ τῶν δύο καταστημάτων τοῦ ἀποθανόντος, ἡ δὲ χήρα σύζυγος τούτου Μαρία διώρισε, διὰ συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τῆς προξ. ἀρ-

χης, πληρεξούσιον αὐτῆς τὸν Μιχαὴλ Ἀργυρόπουλον δικηγόρον. Ἡ προξ. ἀρχή, συνεπεία τῆς αἰτήσεως τοῦ δανειστοῦ Π. Σκλάβου, ἀπέστειλε τὸν γραφεὶα Δ. Σέμψην καὶ ἐσφράγισε τὸ μικρὸν οἶνοπωλεῖον, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν οὗτος προσηλθεν ἵνα σφραγίσῃ καὶ τὸ ιδιόκτητον οἶνοπνευματοπωλεῖον, ὃ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τῆς χήρας Ἡλίας Λίζας, εἰς ὃν εἶχεν ἤδη παραδοθῇ τοῦτο, ἀνέστη καὶ ἐμπόδισε βιαίως τὴν σφράγιτιν. Ἀνερχθέντων δ' αὖθις τῶν δανειστῶν εἰς τὴν προξ. ἀρχὴν ὁ πληρεξούσιος τῆς χήρας Μιχαὴλ Ἀργυρόπουλος, συνεφώνησε μετὰ τοῦ υποπροξένου Σανοπούλου, οὐδεμία νὰ γίνῃ σφράγις, καὶ τοῦναντίον, ἀποσφραγιθέντος καὶ τοῦ μικροῦ οἶνοπωλείου παρεδόθη καὶ τοῦτο εἰς αὐτόν. Μετὰ τρεῖς ὅλους μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἡ προξενικὴ ἀρχή, χαρακτηρίσασα τὴν κληρονομίαν ἀδέσποτον, διώρισεν αὐτὸν τοῦτον τὸν πληρεξούσιον τῆς χήρας δικηγόρον «προσωρινὸν κηδεμόνα», ἐναντίον τῶν παραστάσεων τῶν δανειστῶν καὶ ἄλλων συγγενῶν τοῦ κληρονομουμένου, καὶ ὁ υποπρόξενος Σανόπουλος παρέδωκε δι' ἀπογραφῆς εἰς τοῦτον τὸ οἶνοπνευματοπωλεῖον καὶ τὸ οἶνοπωλεῖον, τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κατεχομένων ὑπὸ τῆς χήρας. Τῇ 21 Νοεμβρίου 1893 ἀφίκετο εἰς Σμύρνην ὁ Μηνᾶς Ι. Πρωτοφάλης ἀδελφὸς τοῦ κληρονομουμένου, περιβεβλημένος καὶ μετὰ γενικῆς πληρεξουσιότητος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἰωάννου Πρωτοφάλου, καὶ ἐζήτησε δι' ἐγγράφου αἰτήσεώς του πρὸς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τὴν ἀπογραφὴν καὶ παραδοτὴν τῆς κληρονομίας. Ὁ υποπρόξενος Σανόπουλος, μὴ λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν ταύτην, μετέβη τὴν 27 Νοεμβρίου εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποθανόντος καὶ ἐνήργησεν ἀπογραφὴν, τὰ δὲ εὐρεθέντα ἀντικείμενα παρέδωκε καὶ πάλιν εἰς τὸν προσωρινὸν κηδεμόνα. Ἐν τῇ ἀπογραφῇ ταύτῃ ἀναφέρεται ὅτι, «παρουσιασθεῖσα ἡ χήρα τοῦ ἀποθιώσαντος Μαρία, ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ οἰκία ἀνῆκεν εἰς αὐτὴν λόγῳ προικὸς τὴν ἐπώλησεν δὲ εἰς τὸν Δημήτριον Ἀρνίδην.» Ὁ υποπρόξενος Σανόπουλος σημειῖται ἐν παρενθέσει τὰ ἐξῆς: «κατὰ τὴν ἔλευσιν ἡμῶν ἡρωτήσαμεν τὴν ἀνωτέρω χήραν τοῦ ἀποθιώσαντος περὶ τῆς κυριότητος τῆς οἰκίας καὶ μᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι, αὕτη ἀνήκουσα εἰς τὸν σύζυγόν της ἐξεποιήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἄγνωστόν τινα.» Ὁρκισθεῖσα ἡ χήρα ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ ὁ ἀδελφὸς της ἐδήλωσαν, ὅτι, «ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπῆρχον μὲν ἐπιπλα πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθιώσαντος, ἅτινα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πρωτοφάλου δὲν εὕρεθησαν, ἀλλ' οὔτε ἡμεῖς ὑπεξηρήσαμεν ταῦτα, οὔτε γνωρίζομεν τίς τὰ ὑπεξήρσεν.»

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ προσωρινὸς κηδεμὼν προσήγαγεν εἰς τὸ προξενικὸν κατάστημα διάφορα βιβλία, καὶ ἔγγραφα ἄχρηστα τὰ ὁποῖα ἀπογράφας ὁ υποπρόξενος, παρέδωκεν αὐτὰ ἀμέσως εἰς τὸν ἴδιον κηδεμόνα.

Μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ὁ Μηνᾶς Ι. Πρωτοφάλης, ἐζήτησε παρὰ τοῦ προσωρινοῦ κηδεμόνος τὴν παραδοτὴν τῆς κληρονομίας, ἀλλ' οὗτος ἡρνήθη ἀπολύτως, ζητήσας δ' αὐτὴν παρὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τῇ ἐζητήθη παρὰ τοῦ υποπροξένου Σανοπούλου καταβολὴ χρ. φρ. 1500, καὶ ἐνταύτῃ προσωπικῇ ἐγγύησι. Ἀλλ' ὁ Μηνᾶς Πρωτοφάλης πεισθεὶς ἤδη ὅτι ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ περιουσία, κινητὴ τε ἀκίνητος, εἶχε κλαπῇ, τῇ εὐμενεῖ συνδρομῇ τοῦ υποπροξένου Σανοπούλου, καὶ ὅτι μόνον κενὰ τινα θαρέλια ἔμενον μικρᾶς ἀξίας, ἀπίσχε. Τῷ ὄντι α) ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἐμπορεύματα ἐπωλήθησαν β) τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπιπλα καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἀκινήτων ἐκλάπησαν γ) κατὰ τὸ ἐπ' ὀνόματι πιστοποιητικὸν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κτηματολογίου ἐν Βένῃ, ἐκδοθὲν τὴν 4) 16 Δε-

κεμβρίου ἐ. ἔ., κατὰ διαταγὴν τῆς Α. ἐξουχότητος τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Σμύρνης Χασὰν Φεχμὴ πασᾶ, ἡ οἰκία ἡγοράσθη μὲν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Δ. Πρωτοφάλου πρὸ 8 ἐτῶν, ἀλλὰ ἡ κυριότης αὐτῆς μετεβιβάσθη, διὰ ψευδῶν πιστοποιητικῶν, τὴν 5) 17 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τῆς Μαρίας χήρας Δ. Πρωτοφάλου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Δημητρίου Ἀρνίδου, ὁστις μετέτρεψε καὶ τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον ἐπ' ὀνόματί του.

Καὶ ἐν τέλει ζητήσαντος τοῦ Μηνᾶ Ι. Πρωτοφάλου παρὰ τῆς προξ. ἀρχῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τοῦλάχιστον τὴν κατοχὴν τῆς οἰκίας διὰ τινος καθάσῃ, αὕτη ὑπεσχέθη μὲν κατ' ἀρχὰς τοῦτο, ἀλλὰ παρεμβάντος τοῦ διερμηνέως Τζιζόγλου, τοῦ περιβοήτου, τοῦ μετέχοντος τῶν λαφύρων τῆς κληρονομίας, ἡρνήθη καὶ τοῦτο.

Τοιοῦτῳ τρόπῳ ὁλόκληρος ἡ κληρονομία, ταυτέστιν ἡ περιουσία τῶν δανειστῶν καὶ ἐκεῖνη τῶν κληρονόμων διηρημένη ἐπιστήμως καὶ πανηγυρικῶς ἐν μέσῃ Σμύρνης ὁ δὲ κυρίως συνένοχος, υποπρόξενος Σανόπουλος ἀπαιτεῖ, ὡς ἐκ περισσοῦ, καὶ τὴν καταβολὴν δραχ. χρυσ. 1500, προσωπικὴν ἐγγύησιν, καὶ ἑκατοντάδας δραχμῶν τέλη, ἡμεραργίας, καὶ δικαίωματα, διὰ τὴν ἐντιμον προστασίαν, ἣν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἐχορήγησεν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ.

Ὁ Καλοκαιρινὸς διορισθεὶς πληρεξούσιος τοῦ Πρωτοφάλου ἀνενήργησεν ὅσον ἡδυνήθη κατὰ τῆς διαρπαγῆς ταύτης τῆς περιουσίας ὑπὸ τὴν σκίπην καὶ τὴν ὄρωγὴν τῶν ἐντεταλμένων τὴν προστασίαν αὐτῆς ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἰδὼν τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ναυαγούσας πρὸ τοῦ θράσους καὶ τῆς ἀναιδείας τῶν ἐπιδρομέων οὐ μόνον ἐξεφράζετο κατ' αὐτῶν χαρακτηρίζων τὰς πράξεις αὐτῶν διὰ τοῦ προσθήκοντος ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ μηνύσεις ἐπανειλημμένως ὑπέβαλεν εἰς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν παρ' ἐφέταις κ. Εἰσαγγελέα. Ἐκ τούτου ἡ μῆνις τῶν Προξενικῶν κατ' αὐτοῦ, οἵτινες ἐπὶ μηνύσει ὑποβλήθεισῃ παρὰ τινος καθάσῃ τοῦ Προξενείου κατὰ τοῦ Καλοκαιρινοῦ ἐπὶ ἐξουβρίσει δῆθεν, ἔσπευσαν νὰ τὸν δικάσωσιν ἐρήμην, νὰ τὸν καταδικάσωσιν εἰς πολὺμηνον φυλάκισιν, καὶ νὰ κοινοποιήσωσιν τὴν ἀπόφασιν, χωρὶς οὐδεμίαν εἰδησιν νὰ ἔχῃ ὁ Καλοκαιρινός. Μόλις δ' ἐξωδίκως μαθὼν ὁ Καλοκαιρινὸς τὰ κατ' αὐτοῦ τεκταινόμενα ἔσπευσε ν' ἀνακόψῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασιν, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐκδικασθῇ ἡ ἀνακοπὴ του καὶ ἐπὶ τῇ προφάτει ὅτι αὕτη ἦτο ἐκπρόθεσμος διάταξιν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως.

Οὕτως ἔχει ἀκριβῶς τὸ σκάνδαλον ὑπερ ἀνάστατον κρατεῖ τὴν Σμύρνην. Εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἤδη ἀπόκειται νὰ κυρώσῃ διὰ τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν του τὰς ἐκδόσεις, τὰς ἀκατονομάστους ἐνεργείας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλ. Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἀφήσῃ αὐτοὺς ἀτιμωρήτους, ἐὰν δὲν σπεύσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ διὰ παραδειγματικῆς ποινῆς τοὺς παρανομήσαντας ὑπαλλήλους σημαίνει ὅτι ἐγκρίνῃ τὴν βανδαλικὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων του, ὅτι οὗτοι ἐπομένως δύνανται ἀτιμωρητεῖ νὰ ληστεύωσι, νὰ δέρωσι, νὰ φυλακίζωσι τοὺς ἀτυχεῖς ὑπηκόους Ἑλλήνας, οἵτινες βαρεῖς τελοῦσι φόρους ὅπως διατρέφονται οὕτω. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι τοιαύτην ἀπόφασιν, ἐπὶ ἀνυπολόγιστον βλάβῃ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, οὐδέποτε νὰ λάβῃ ὁ κ. Ὑπουργός. Ἡ ἀπόφασίς του πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα εἰς τοὺς ἐπιλήθμονας τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῶν ὑπαλλήλους. Ἡ ἀπόφασίς δὲ τῆς Δικαιοσύνης εἰς ἣν ἀνηνέχθη προσήκοντος ὁ παθὼν θὰ διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι ἀνώτερος πάντων εἶνε ὁ Νό-

μος, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἐπιτρέπεται χρώμενος τῷ ἀξιώματι, ὃ παρ' ἀξίαν κατέχει, νὰ γίνεταί κατήγορος, δικαστὴς καὶ δῆμιος ἐκείνων, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἐγείρωσι γραγμὸν εἰς τὰς ἐκδότους αὐτῶν ἐνεργείας.

Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς συναδέλφου «Παλλιγενεσίας» χαρακτηριζούσης ὡς ράπισμα κατὰ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Στάη τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐκ Κυθέρων μεταθέσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κ. Χάνουζα. διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ὁ κ. Στάης οὐδέποτε ἀπήτησε τὴν ἐν λόγῳ μετάθεσιν. Ἀληθῶς πρὸ Πρὸ πολλοῦ ὑπέδειξε πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν, ἐγχειρίζων πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰν διαφορῶν ἐντίμων καὶ εὐποληπτῶν συνεπαρχιωτῶν κατὰ τοῦ διαληφθέντος Εἰρηνοδίκου ὡς καὶ ἀντίγραφον μνηύσεως ὑποβληθείσης κατ' αὐτοῦ τῷ ἀρμοδίῳ εἰσαγγελεῖ ὅτι ἡ περαιτέρω διατήρησις αὐτοῦ ἐν Κυθήροις ἀποτελεῖ σκάνδαλον παραβλάπτον τὸ γόητρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐὰν ὁ κ. ὑπουργὸς προέβη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραστάσεων τούτων εἰς τὴν μετάθεσιν τοῦ μετὰ πάροδον τόσου χρόνου, ἐὰν τὴν μετάθεσιν ταύτην ἡναγκάσθῃ ν' ἀναστῇ κατόπιν ἐνδίδων, Κύριος οἶδε εἰς τίνας πιέσεις καὶ πλάνγια μετὰ τοῦτο εἶνε ὑπόθεσις ἀφορώσα αὐτὸν καὶ μόνον καὶ τὸν τυφλοῖς ὄμμασι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξελέγξεως ὑπογράφοντα παρόμοια διατάγματα, οὐδαμῶς ὅμως θίγουσα τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Στάη. Ὁ κ. Στάης μόνον ἐν σφάλμα ἐπὶ τοῦ προκειμένου διέπραξεν ὅτι ἐπιλαβόμενος τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματός του κατήλθεν εἰς ἀπαντήσεις πρὸς δημοσιογραφικά ὄργανα ὧν τὴν πορείαν καὶ τὰ γραφόμενα κανονίζει μόνῃ ἡ ἐμπόθεια καὶ τὸ κομματικὸν συμφέρον.

Καίτοι εὐχερῶς ἀναγνωρίζομεν τὸν τριτάστον δρᾶστην τῆς δῆθεν ἐκ Κυθέρων διατριβῆς, ἐκ τε τῶν κοινῶν τόπων, οὓς κατὰ κόρον ἀρέσκειται νὰ μᾶς σερβίρῃ, καὶ τῶν γλυκαναλάτων εὐφυϊῶν του, ἀπαξιῶμεν οὐχ' ἥττον νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς αὐτὸν, ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον νομίζει μόνον κρυπτόμενος ὀπισθεν τοῦ δακτύλου του νὰ ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν ἀκινδύνως. Δὲν θέλομεν νὰ τῷ ἀποσπάσωμεν τὴν διαφανῆ προσωπίδα ἣτις τῷ δίδει, φαίνεται, τὸ θάρρος νὰ ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν ὡς αἰκὶς τῷ δοθῇ εὐκαιρία. Ἀς ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ βέβαιος ὅτι θὰ δυνηθῶμεν ἡμεῶν τινὰ νὰ πληρώσωμεν πολλοστημόριον τῆς πρὸς αὐτὸν ὀφειλῆς μας, ἀφ' οὗ καὶ καλὰ θέλει νὰ εἶνε πάντοτε δανειστής μας. Ἔως τότε ἡ συνάδελφος «Φωνὴ τῶν Κυθέρων» ἔς μὴ διστάξῃ νὰ δημοσιεύῃ τοὺς δῆθεν ἐκ Κυθέρων Φιλιππικοὺς κατὰ πάντων τοῦ τριαστέρου δικτριβογράφου, ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι κατὰ δημοσιογραφικὸν καθήκον νὰ δημοσιεύωμεν διατριβὰς κατὰ τοῦ κ. Κορωναίου. Οὐδεὶς φόβος ἐκ τούτου νὰ ἐπέλθῃ παρεξήγησις ἐπὶ πραγμάτων ἅτινα ἀφ' ἐαυτῶν ἐξηγοῦνται.

ΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ, ΚΥΘΗΡΙΟΙ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε κ. διευθυντὰ τῶν «Κυθέρων»

Ἀνέγνωσα καὶ μετ' ἐμοῦ πάντες οἱ Κυθηριοὶ τὴν προτροπὴν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμπατριωτῶν μας πρὸς τ' ἄπορα τέκνα τοῦ δήμου μας, τὰ φοιτῶντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον Ποταμοῦ καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἐδάκρυσα συγκινηθεὶς διὰ τὴν ὅσον γενναίαν τόσον αὐθόρμητον προσφορὰν των. Ἐκ συντυχίας δὲ τυχὼν ἐν Ποταμῷ τὴν αὐτὴν συγκίνησιν διέκρινον καὶ εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς συμπατριώτας οἵτινες διεπυθάνοντο τῆς προσφορᾶς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμπολιτῶν μας, ὧν ἡ πρὸς τὴν γεν-

νέτειραν πατρίδα στοργὴν παταδεικνύεται ὅχι μόνον σήμερον διότι καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἰσχύων ὁ φαινομενικὸς φόρος τῶν εκπαιδευτικῶν τελεῶν, ἀλλὰ καὶ προγενέστερον.

Εἰς τὸ ἑλληνικὸν Σχολεῖον Ποταμοῦ εἰς ὃ κατὰ πάντι ὀρεῖται ἡ παρατηρουμένη πρόσδος τοῦ Ποταμοῦ, ἰδίᾳ ἐ τῇ παιδείᾳ, ἐπιβάλλεται νομίζω σήμερον ὅχι μόνον ἐξ ὑποχρέωσεως ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς παράδειγμα διὰ τὸ μέλλον, ἐκτελέσει μίᾳς εὐγενοῦς ἰδέας ἣν προτείνω σήμερον καὶ τὴν ἐφαρμογὴν πάντα τὰ κοινωφελῆ καταστήματα, ἔστω καὶ δημόσια ὡς αὐτὸ, τοῦ κόσμου ἀναγράφουσι.

Ἐν μίᾳ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Σχολαρχείου νὰ τεθῇ *Στήλ. Εὐεργετῶν* ἡ μέγας πίναξ, ὅπου ν' ἀναγράφωνται τὰ ὀνόματα ἐκείνων οἵτινες προσφέρουσιν ἄνω τῶν 1,000 δραχ. ἐφ' ἅπασι. Καὶ ἐν τῇ *στήλῃ* ταύτῃ ν' ἀναγραφῇ ἐν πρώτοις: «Τὸ Σχολαρχεῖον Ποταμοῦ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίοις Εὐγνωμοῦν».

Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἀδυναμίαι ἔστω καὶ μίαν δωρεὰν δυνάμεναι νὰ προκαλέσωσι διὰ νὰ διαιωνισθῶσι ἐν τῇ *στήλῃ* τῶν εὐεργετῶν; Ἡ μὴ πως τοιαῦτα παραδείγματα δὲν ἔχομεν;

Εὐχομαι τὴν ἰδέαν ἣν ῥίπτω διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύσεως νὰ ἐγκολπωθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Σχολείου. Οἱ δὲ κ. κ. Δήμαρχος καὶ σχολάρχης ἀμφοτέροι φίλοι τοῦ καλοῦ καὶ τῶν μεγάλων ἰδεῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐργαζόμενοι νὰ πραγματοποιήσωσι, ἀποτίνοντες οὕτω φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ τέκνα ἐκεῖνα τῆς πατρίδος, πρὸς μόνον ὃ ὅ πρὸς ταύτην ἔρωσ ὑπὲρ γόρευσε τὴν ἀξίολογον προσφορὰν αὐτῶν πρὸς τὸ Σχολαρχεῖον μας, οὗ καὶ ἡ ὑπαρξὶς θὰ ἡμφισθητῆτο ἂν ἔλειπον τὰ ἀπεσταλλόμενα χρήματα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμπολιτῶν μας.

Ἔχων δὲ ἐλπίδος ὅτι ἡ ἰδέα μου αὕτη θέλει εἰσακουσθῇ, εὐμενῶς παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις, εὐχομαι νὰ ἐπανέλθω, καὶ τότε, ὅχι μόνον νὰ συγχαρῶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόπνευστα αὐτῶν αἰσθηματα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκτελέσαντας τὴν πρᾶξιν ταύτην.

Ἐν Κυθήροις 2 Αὐγούστου 1894.

μεθ' ὑπολήψεως
N. Δελακοβίας,
διδάκτωρ τὰ Νομικά

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τῶν «Κυθέρων»

Εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐκδομένης ἡφμερίδος περιγράφων ὁ κ. Ν. Δελακοβίας τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κύθηρα ταξειδίου του, ποικίλας ἐκφέρει κρίσεις περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς πατρίδος μας. Δὲν ἐπιχειρῶ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς κρίσεις ταύτας διότι τοῦτο δὲν εἶνε ἐμὸν ἔργον, «τοῖς γὰρ πολιτευομένοις ἔδιον ἐστὶ τὸ κρίναι καὶ κρίνεσθαι». Ὅ,τι προεκάλεσε τὴν παρούσαν ἀπάντησιν εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐν Ποταμῷ Ναῶν ζήτημα, καὶ δὴ, τὸ τῆς Πατριωτίσσης, τὸ ὅποῖον ὡς πολὺ σπουδαῖον δι' ἐμὲ, καὶ τὴν οἰκογενεῖάν μου ἀποκλειστικῶς ἀφορῶν, δὲν δύναμαι νὰ παρίδω. Ὁ κ. Δελακοβίας ἐν ἀγνοίᾳ φαίνεται τῶν πραγμάτων διατελῶν, ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Πατριωτίσσης, ὃν χαρακτηρίζει δυσπρόσωπον καὶ μὴ ἐκπληροῦντα τὸν προορισμὸν του ὡς Ἐπισκοπὴ, εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ καὶ συνεπῶς ἐπὶ τῆς οἰκο-

γενείας μου. Είμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω τόν τε κ. Δελακοβιάν ὅτι οὐδέν πρόσκομα παρεμβάλλει ἡ ιδιοκτησία τοῦ ναοῦ ἢ ἡ οἰκογένειά μου εἰς τήν ἀνέγερσιν καὶ διακόσμησίν του, τοῦναντίον τρανωτάτως ἔχομεν ἀποδείξεις ὅτι πλείστας κατέβαλε καὶ πάντοτε καταβάλλει προσπάθειας ἡ οἰκογένειά μου ὅπως καταστήσῃ τὸν ναὸν αὐτὸν εὐπρόσωπον καὶ ἄξιον τοῦ προσορισμοῦ του. Τοῦτο τυγχάνει πατίγνωστον, διότι πολλάκις τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσσης ἀπησχόλησε τοὺς ἐνορίτας καὶ ἐν γένει τοὺς κατοίκους τοῦ Ποταμοῦ χωρὶς ποτὲ νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ τῇ δοθείσῃ μοι ὄθεν εὐκαιρίᾳ νομίζω ὅτι ἐκπληρῶ καθήκον, ἐὰν ἐν ὀλίγοις ἐξιστορήσω τὰς ἐνεργείας τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων καὶ ἐνεργησάντων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τούτου, ὡς καὶ τὸ πρόσκομα ὅπερ ἐματαιώσε ταύτας, ἵνα οὕτω γνωρίσῃ καὶ οἱ μακρὰν ἡμῶν εὐρισκόμενοι πατριῶται τὸ ἱστορικὸν τῆς υποθέσεως ταύτης. Λοιπὸν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου ἱερέως Μηνᾶ, συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Γεωργίου Μεγαλοκονόμου καὶ τοῦ κατόπιν πρὸς κύριον μεταπέντος Θεοδώρου Μεγαλοκονόμου, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβον τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας τῆς Ἱλαριωτίσσης. Οὗτοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρετήρησαν τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ μεγέθους τοῦ ναοῦ διὰ τὴν πολυπληθεῖ ἑνορίαν του, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ, καὶ ἀπετάθησαν πρῶτον μὲν εἰς τοὺς ἐνορίτας, θραδύτερον δὲ εἰς τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου Κυθηρίους παρακαλοῦντες νὰ ἔλθωσιν ἄρωγοί, καταβάλλοντες ἕκαστος τὸν ὅβολόν του πρὸς ἀνέγερσίν του. Ὅχι δὲ μόνον δι' ἐπιτολῶν καὶ παρακλήσεων προσεπάθησεν ὁ κ. Γ. Μεγαλοκονόμος νὰ διεκπαιραιώσῃ τὸ δύσκολον ἔργον ἀλλὰ καὶ αὐτοπροσώπως διῆλθε τὸν Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην, προὔτιθετο δὲ καὶ ἄλλας παρὰ Κυθηρίων κατοικοιμένας πόλεις νὰ διέλθῃ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου. Ἀτυχῶς αἱ προσπάθειαι τοῦ εὐτεβοῦς καὶ φιλοπροόδου κ. Γ. Μεγαλοκονόμου, δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας τὸ μὲν διότι οἱ ἐνορίται ἀπαιτοῦσι νὰ γείνῃ ἡ Ἱλαριώτισσα *Δημοτική*, ὡς ἐδήλωσαν αὐτῷ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐνεργειῶν του, τὸ δὲ διότι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐνεργειῶν του ὄχι μόνον δὲν συνετέλεσαν, ἀλλ' ἀπεναντίας κατέβαλλον προσπάθειας πρὸς ματαιώσιν αὐτῶν. Πρὸ τοιούτων ἀδικαιολογητῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐνοριτῶν εὐρεθεὶς ὁ κ. Γ. Μεγαλοκονόμος ταχέως ἐπέισθη ὅτι ματαιῶς κοπιᾷ. οὕτω δὲ ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειάν του, περιορισθεὶς εἰς τὴν διακόσμησιν τοῦ ναοῦ, ἐπισκευάσας τὰ μᾶλλον ἔχοντα ἀνάγκην ἐπισκευῆς ἀντικείμενα καὶ ἐπενεγῶν οὐχὶ ὀλίγας ἐπιδιορθώσεις εἰς τε τὸν ναὸν καὶ τὸ προαύλιον αὐτοῦ. Οὕτως ἐξηκολούθησεν τὸ θεοφιλὲς ἔργον του ἕως ὅτου ἐχειροτονήθῃ ὁ νῦν ἐν τῇ ναῷ τούτῃ ἱερατεύων ἀδελφός μας Σαυριανός, ὅστις ἀμέσως ὡς ἀνέλαβεν τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας τῆς Ἱλαριωτίσσης, τὰς ἰδίας πρὸς μετὰ τὸν προκατόχον του ἀρχὰς αὐθωρεῖ ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξόρυσιν καὶ ἐναποταμίευσιν τῆς ἀναγκαίας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ πέτρας καὶ λοιπῶν ὑλικῶν. Καὶ οὗτος ὁμως δυστυχῶς δὲν ἦτο πλέον εὐτυχὴς εἰς τὰς ἐνεργείας του. ἀναγκασθεὶς νὰ διακόψῃ αὐτὰς, διότι ῥητῶς ἐδήλωσαν αὐτῷ οἱ ἐνορίται ὅτι: «Δὲν κατατίθεται οὐδὲ ὅβολόν πρὶν νὰ γείνῃ ἡ Ἱλαριώτισσα *Δημοτική*.»

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διατελοῦσι τὰ πράγματα, αὕτη δὲ ἐν ὀλίγοις εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐξιστόρησις τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσσης. Ἐρωτῶ ἤδη φέρει εὐθύνην τινὰ ἡ ιδιοκτησία τοῦ ναοῦ οἰκογένειά μου διὰ τὴν μὴ εὐπρόσωπον κατάστασιν τοῦ Ναοῦ; παρεμβάλλει πρόσκομα τι εἰς

τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ; Οὐχὶ ἄρα ἡ ιδιοκτησία τοῦ Ναοῦ ἀλλ' οἱ ἐνορίται ἐμποδίζουσι τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ. Τώρα κατὰ πόσον ἔχουσι δίκαιον ἐκεῖνοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των, καὶ κατὰ πόσον ἡμεῖς εἰς τὰς ἀξιώσεις μας, τοῦτο εἶνε ζήτημα μὴ διευκρινισθέν. Ἐγὼ ἐπειδὴ πολὺ ἐνδιαφερόμαι διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ συζητήσω ἐπισταμένως αὐτὸ καὶ πρὸς τοῦτο θὰ εἶμαι πολὺ ὑπόχρεως καὶ εἰς τὸν κ. Δελακοβιάν ὡς καὶ εἰς πάντα βουλούμενον νὰ ἐκφράσῃ διὰ τοῦ τύπου τὴν περὶ τούτου γνώμην του, ἵνα μὲ διευκολύνωσι νὰ θέσῃ τὰς πρώτας θέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριζόμενοι θὰ δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν εἰς αἴτιον πέρας τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσσης, τοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνοντες μεγίστην χαρὰν θέλομεν παρέξει εἰς τοὺς συγχωρίους μας Ποταμίτας, καὶ εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς Κυθηρίους.

Δέξασθε Κύριε Διευθυντά, τὴν ἐκφράσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ.

Ἀθῆναι 4/16 Αὐγούστου 1894.

Α. Π. Λιδούρης

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν ἐπεύριον τοῦ ἐν Λονδίνῳ συνεδρίου τῶν ὁμολογούχων ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἐτηγεγράφει εἰς τὴν ἐφημερίδα του ἐκ Βερολίνου τὰ ἑξῆς: Τὸ χθρσινὸν ἐν Λονδίνῳ συνέδριον τῶν κατόχων ἐλληνικῶν χρεωγράφων νῆχαρίστως μεγάλως τοὺς χρηματιστικὰς κύκλους ἐνταῖθα. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ἀνάβη ἡ αὐτοῦ προλειάνη τὴν ὁδὸν νέων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ κομητάτου, πρὸς τὸν σκοπὸν μάλιστα τοῦτον τὸ γερμανικὸν κομητᾶτον προτεκάλισε τηλεγραφικῶς τὰ ἄλλα δύο ἵνα συνέλθωσι ἀπὸ κοινοῦ ἐν Βρυξέλλαις καὶ συσχεφθῶσιν ὡς πρὸς τὴν λήψιν περαιτέρω μέτρον. Ἐν προσηφάτῳ ἄρθρῳ τῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐνῶν ἐμπνεύσεως ἡ «Neuerl. Börsen und Hantessnachrichten» λέγει, ὅτι τὸ γερμανικὸν κομητᾶτον μεγάλῃ ἀποδίδον σπουδαιότητα εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν τριῶν κομητάτων ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἡθικῆς βαρυστητος τοιαύτης ὁμοφωνίας εἶνε ἀπορατισμένον νὰ δείξῃ τὴν μεγίστην δυνατὴν συγκατάθεσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του ὅτι εἶνε ἐν πλήρει γνώσει τῶν μεγάλων δυσκολιῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ κ. Τρικούτη, καὶ παραδέχεται ὅτι αἱ προσπάθειαι του πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς πατρίδος του θὰ προσέκοπεν πρὸς τῆς ἐκχωρήσεως τῶν καλλιτέρων προσόδων τῆς χώρας εἰς χεῖρας τῶν ξένων δανειτῶν. Τὸ γερμανικὸν κομητᾶτον ὡς ἐκ τούτου θέητο πρόθυμον νὰ ποιηθῇται παραχωρήσεις. Ἐν Βερολίνῳ πρὸς τούτοις πιστεύεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κτείνεται περὶ συνομολογήσεως νέου δανείου ἵνα φέρῃ εἰς πέρας τὴν σκοπούμενην ἀναδιοργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς. Ἐν τοιαύτῃ μάλιστα περιπτώσει, ἐὰν ὁ κ. Τρικούτης ἤθελε φανῇ πρόθυμος θὰ ἦτο δυνατόν μετὰ τινος ἐγγυήσεως—ὡς ἐπὶ παραδείγματι τῷ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰσπράξεων—ἡ Ἑλλὰς νὰ εὕρῃ καὶ πάλιν δάνειον. Αἱ τοῦ καπνοῦ εἰσπράξεις εὐρηγνται μετὰ τῶν ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας ἀξιοῦσιν οἱ ξένοι ὁμολογοῦνται καὶ ὅμως διὰ τινος μέσου ἢ ἄλλου αἱ πρόοδοι αὐταὶ ἠδύναντο νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ νὰ διατιθῶσιν ὡς ἐγγυήτης διὰ τὸ νέον δάνειον.

— Ἡ ἐν Σοφίᾳ ἐκδιδόμενη «Ἐλευθερία», ὅργανον τῆς πρώτης πρωθυπουργοῦ κ. Σταμπούλωφ, ἀνέγραψεν εἰς τι φύλλον αὐτῆς ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις ἐσκευώθητε συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Σταμπούλωφ, κατανομάζει δὲ τὰ πρόσωπα ἅτινα ἀνέλαβον νὰ διαπράξωσι τὸ κακούργημα. Μετὰ τὸ σούτον λεπτομερεῶν ἀναγράφει τοῦτο ἡ βουλευτικὴ ἐφημερίς, ὥστε πείθεται τις κατ' ἀνάγκην, ὅτι πράγματι μελετᾶται ἡ δολοφονία τοῦ τέως βουλευτῆρος δι' ἄτακτος.